

Titel: annotations, [HWF] 001-0200

Citation: "annotations, [HWF] 001-0200", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_001-shoot-workidacc-2013_0058_001_HWF_0200/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

ad B 1:

side 2:

"dele de enkelte tegneheder i udtryk og indhold"; retters:
anlægge konnotationsprøven (og derivatprøven).

Ans. afsnittet "Hvad er spørgsmålet": "Ved inddelingen i konnotatorer", dvs i de Opp hver konnotatorer udskilles, er planerne i forvejen adskilt. Der er ikke tale om (har heller ikke været det i forelæsningerne), at disse Opp foretages i begge planer under eet; i saa fald vilde jo heller ikke definitionen af konnotator kunne imødekommes, og konnotator og signal ikke adskilles; ogsaa her er alt-saa planinddelingen (og dermed relation som inddelingsgrund) forudsat.

De konnotationsbestemte læder (læder solidariske med givne konnotatorer) er som bekendt varieteteter, til hvilke der kan være knyttet et signal for den paagældende konnotator, og ved et signal forstås her som altid operationelt en størrelse der kun henhører til eet af sprogets planer. Derfor konstateres de konnotationsbestemte læder ofte i praksis nødvendigvis inden for etypplan alene. Man kan let finde eksempler herpaa ved at tænke paa de forskellige arter af konnotatorer (OSB s. 102):

Stil, stilart og værdistil har ofte signaler i udtrykket alene. I henseende til stil deles f. ex. udtrykket i konnotationsbestemte læder fordelt paa kategorierne Ryt-miske vers, Ryttaisk prosa, Ryttaisk prosa, Prosaers (særlig vil der være mellem ryttaisk prosa og prosaers ofte ikke være nogen paavieselig indholdsfor-skel). For stil-gener gælder det samme i høj grad; i henseende hertil inddeles jo i tale, skrift, gestus, flag-signaler etc, og i tilfælde hvor skrift, gestus og flag-signaler er konforme med talen (lydskrift, døvstummealfabetet, flaa-dernes sædvanlige flagalfabeter) vil der ofte kun kunne paavieses intern forskel i udtryksplanet. Det er følge-lig ogsaa kun i udtryksplanet, at de hovedinddelinger kan foretages, som hviler paa adskillelsen af skrift og tale: skriftsproglæder, og kun de, deles i biblioteker; disse i bibliotekedele, disse i formater, disse i bind-serier, disse i bind; talesproglæder, og kun de, deles i gramofonpladeserier, og disse i gramofonplader. **WWW**

Særlige udtalesejendommeligheder er jo meget ofte konnotations-signaler; det 'flade A' for kønnavnsk valger-sprog (altsaa lokalsprog og værdistil). Særlig indly-sende er dette vel for fysionomiernes vedkommende ("stem-men" eller "organet", hvorpaa vi kender en person).

At paa den anden side ogsaa indholdet alene kan være specifikt, synes lige saa klart. Argots, litterære gearer og litterære undergearer kan være blot indholds-forskellige.

side 3:

Første afsnit:

"mellem visse konnotatorer"; retters: mellem visse konno-tationsbestemte læder. Man kan ogsaa sige: "hver der ikke lader sig registrere konnotations-signaler".

"de ni konnotatorer"; retters: "de ni konnotationskategorier".

Andet afsnit: Over for en begrænset tekst er det i praksis meget vel muligt at opstille en fuldstændig registrant over alle faktisk forekommende konnotatorer. (Og den opgave at opstille en fuldstændig registrant over alle faktisk forekommende konnotatorer har jo kun praktisk mening over for en begrænset tekst.) - Antallet af mulige konnotatorer er selvsagt aldeles ubegrænset (f. ek. antallet af sprog osv).

ad B 2 & C 2:

De omtalte holdepunkter i teksten kan jeg ikke tage stilling til nu; det kan ske, hvis De paa Lørdag medbringer et exemplar af forelæsningerne.

ad B 3 & C 1:

side 4:

Første afsnit: Se resumé Rg 69 ang. forholdet mellem funktion mellem elementer og funktion mellem kategorier. - Mellem da, o og x er der kombination, jf. xy og ix v.s.s. fo.

Andet afsnit: Hvad der synes oversat, er den reduktion, der er forudsat i resuméet under "Afbildning II", Rg 64, sæl OSG s. 66: Et kapital, en paragraf, et stykke, en næv, en næns osv, der i en forbindelse er selekterende, vil i en anden forbindelse kunne staa som selekteret, i en tredje som kombineret; vad "Afbildning II" vil dem i saa fald være at registrere som led i kategorien $\{;y\}$; i saa fald har vi det tilfælde (som altsaa i høj grad er forudsat ogsaa i forelæsningerne, saavel som i resuméet), at en kategori har relation til sig selv. - Det er rigtigt, at man saa skelne klart imellem 1^0 (real) sandhed, 2^0 (logisk) sandhedsfunktion, 3^0 sproglig funktion ('korrekthed'); 3^0 forholder sig frit over for 1^0 og 2^0 ; man kan haade lyve og vrøvl, uden at de sproglige funktioner er brudt, eller som Steintal har sagt: Der tollste unsinn l'hest sich sprachlich korrekt und sogar in schönem satzbau ausdrücken (bedre havde været: formaliseret). Mit eksempel fra sidste forhandling: alle fugle er trebenede, Sokrates er ~~trebenet~~, altsaa Sokrates er en fugl, var med velberaad nu valgt saaledes at den bande realt og logisk er falsk; sprogligt er den jo god nok; og vel at mærke: de tre sætninger lader sig sprogligt ombytte ad libitum. Sprogligt set er Erins i orden med sin opgave: Naar et pund kirsebær koster to mark og otte skilling, hvad koster saa en perque-billet. - Kort sagt: alle størrelser af denne art kan frit ombyttes, hvilket vil sige, at normalt alle kapitler, paragraffer, stykker, nævner (og meget ofte nævns og deres dele) samles i kategorien $\{;y\}$ eller i visse tilfælde $\{;r\}$.

side 5: Afsnittet "Hvis der i henhold ...":

De foreslaar at lade de omtalte operationer udgaa af analysen. Deres konsekvens ma være, at det skal gælde alle OPP, der ikke fører til registrering af $\{;\beta\}$ og/eller $\{;E\}$. Hermed udskilles saebenbart bl. a. alt, hvad man hidtil har kaldt syntaks; ogsaa "sætningeløddene" faar i saa fald ingen interesse, se OSG s. 66. Men det er nu forkert at sige, at ~~operationerne~~ kan udgaa af analysen. Operationerne er nødvendige gennemgangsled for at sikre en udtømmende og modsigelsesfri beskrivelse; størrelser, der registreres i de højere OPP, kan vise sig at være va-

rieteter der har konnaxion til varieteter registrerede i de lavere OPP. Man kan konstatere, at en intonation hører hjemme i apodosis, en anden i protasis, selv om apodosis og protasis i sig selv ikke er andet end varianter under en nouns-kategori $\{N\}$. Ligesaa for afsnit af større udstrækning: I et foredrag vil man utvivlsomt ofte kunne registrere en anden stemmeføring og et andet tempo i foredragets første del end i dets sidste del. Et ord kan have een betydning og anvendelse (funktion) hos een forfatter, en anden hos en anden forfatter, eller den kan skifte inden for forfatterskabets dele. ~~XXXXXXXXXX~~ Et ganske godt eksempel vilde maaske være 1° mine forelæsninger, 2° det skriftlige referat af disse, 3° den fortolkning, der bliver dem til del; et ord som "konnotator" vilde, som sidst paavist, blive at registrere med forskel lige betydninger herafter. - Altsaa, jeg kan ikke erkende disse operationers overflødighed. Derimod er jeg i og for sig enig i, at deres resultater fra et i strengeste og snævraste forstand lingvistisk (og det vil sige formal-morfologisk sprogbygningssynspunkt er irrelevante eller har blot sekundær interesse; det er i henhold til denne betragtning, at jeg ofte har høvdet, at læren om sætninger og sætningsled egentlig ikke er lingvistik; nu til dags vil jeg ikke udtrykke mig længere paa den maade, men meningen forbliver den samme, formuleret paa den maade, at denne lære er en lære om varianter. Vi ender, pudsigt nok, paa korsvejen 'morfologi-syntax'; jeg forbliver principielt 'morfolog', dvs invariantteoretiker frem for alt; det er De jo ogsaa godt paa vej til at blive, men De skulde ikke gaa saa vidt i Deres omvendelse at De helt vil læste læren om varianter af lavere grad over bord; derimod vil jeg gerne have at De skal indse, at denne lære ikke blot kan være en lære om sætninger og sætningsled, men ogsaa om størrelser af større udstrækning (saavel som naturligvis størrelser af mindre udstrækning), og at den hidtidige "syntax" bl. a. derfor er saare ufuldbaar.